

TELEPATIKUS RENDSZEREK HÍRKÖZLÉS-ELMÉLETI KUTATÁSA

1.

Email könyv 42.

All Rights Reserved!

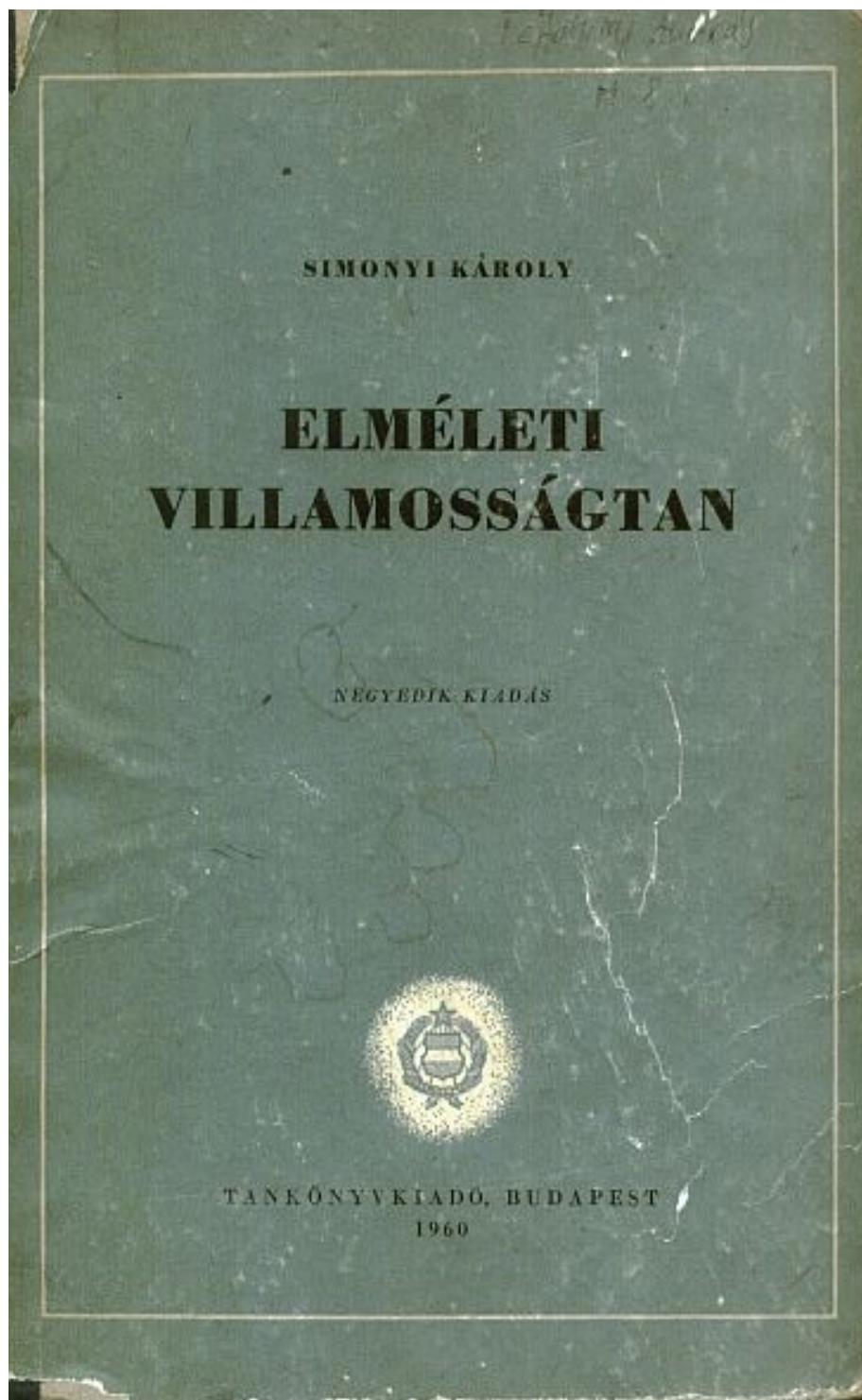
Budapest, 2010. 02. 27.

Tejfalussy András

Kód: Ezoter-TA-100227

I.

1.

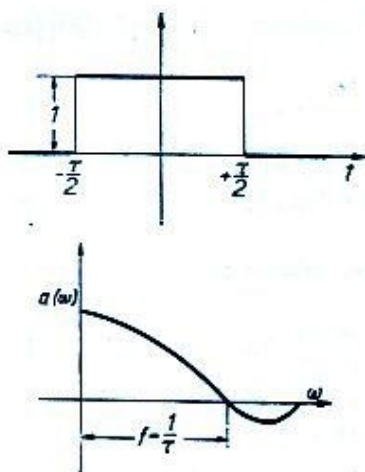
Kód: SimonyiK-ElmVillTan-1960cim

TELEPÁTIA MAGYARÁZAT:

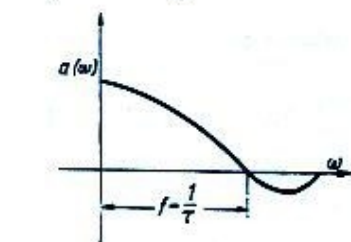
Kód: SimonyiK-ElmVillTan-1960-330

330

III. Stacionárius és kvázistacionárius folyamatok

215/a ábra. Az egyenáramú impulzus
215/b ábra. Az egyenáramú
impulzus amplitudósűrűsége

Ebből leolvashatjuk, hogy a τ hosszúságú impulzus amplitudósűrűsége:

$$a(\omega) = \frac{2}{\pi} \frac{\sin \omega \frac{\tau}{2}}{\omega}; \quad b(\omega) = 0. \quad (51)$$

Ennek képét láthatjuk a 215/b ábrán. Erről leolvashatjuk, hogy nullától végtelenig minden frekvencia megtalálható (néhány diszkrét frekvenciaérték kivételével), azonban a legnagyobb amplitudók a nulla és az

$$\omega \frac{\tau}{2} = \pi, \quad 2\pi f \frac{\tau}{2} = \pi, \quad f\tau = 1 \quad (52)$$

egyenlet által meghatározottak között találhatók. Az ezen kívül eső frekvenciák szerepe elhanyagolható. Ennek megfelelően a sávszélesség:

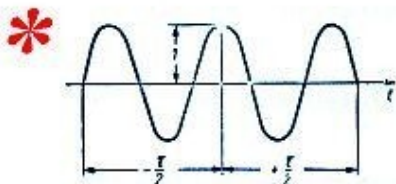
$$\Delta f = \frac{1}{\tau}. \quad (53)$$

Ez annyit jelent, hogy minél rövidebb impulzust vizsgálunk, annál nagyobb a sávszélesség, tehát annál nagyobb frekvenciák szerepelnek az impulzus felépítésében. Ez annyit jelent, hogy ha egy készülékkel egy ezred másodpercig tartó egyenáramú impulzust kívánunk venni, akkor

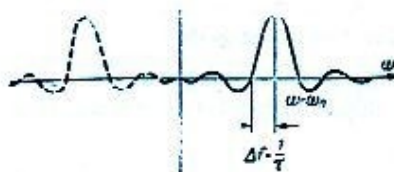
$$\text{annak a készüléknek nullától } \frac{1}{1/1000} = 1000 \text{ Hz}$$

frekvenciáig minden frekvenciát venni kell tudni.

A véges hosszúságú szinuszhullám amplitudósűrűségét az általános módszer segítségével határozzuk meg, és pedig (216/a ábra):

216/a ábra. Véges hosszúságú hullámvonulat

216/b ábra. Véges hosszúságú hullámvonulat amplitudósűrűsége

$$a(\omega) = \frac{1}{\pi} \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} f(u) \cos(\omega u) du = \frac{1}{\pi} \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} \cos \omega_0 u \cos \omega u du, \quad (54)$$

$$b(\omega) = \frac{1}{\pi} \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} \cos \omega_0 u \sin \omega u du. \quad (55)$$

A 0 amplitúdóról induló és 0 amplitúdóval végződő szinuszos jelnek nincs saját felharmonikusa, önmaga 0 sávszélességű. Emiatt, pl. az optikai leképzéssel analóg módon, szinte 0 sávszélességgel, vagyis szinte 0 energiával (!) is lehet adatokat, információt továbbítani. Budapest, 2010. 02. 26. Tejfalussy András dipl. villamosmérnök

Mint hogy a koszinusz páros függvény, a szinusz páratlan függvény, $b(\omega)$ értéke nulla lesz, az $a(\omega)$ függvény pedig

$$\begin{aligned} a(\omega) &= \frac{1}{\pi} \int_{-\tau/2}^{+\tau/2} \cos \omega_0 u \cos \omega u \, du = \frac{1}{\pi} \int_0^{\tau/2} [\cos(\omega + \omega_0) u + \cos(\omega - \omega_0) u] \, du = \\ &= \frac{1}{\pi} \frac{1}{\omega + \omega_0} \left[\sin(\omega + \omega_0) u \right]_0^{\tau/2} + \frac{1}{\pi} \frac{1}{\omega - \omega_0} \left[\sin(\omega - \omega_0) u \right]_0^{\tau/2} = \quad (56) \\ &= \frac{1}{\pi} \frac{\sin(\omega + \omega_0) \frac{\tau}{2}}{\omega + \omega_0} + \frac{1}{\pi} \frac{\sin(\omega - \omega_0) \frac{\tau}{2}}{\omega - \omega_0}. \end{aligned}$$

Ebből következik, hogy ugyanazt az amplitudósűrűség-eloszlást kapjuk, mint az egyenáramú impulzus esetén, de most nem a nulla frekvencia környezetében, hanem az $\omega = \omega_0$, illetőleg az $\omega = -\omega_0$ körfrekvencia környezetében (216/b ábra.)

A sávzélesség felére itt is felírhatjuk:

$$2\pi \Delta f \frac{\tau}{2} = \pi \quad \Delta f \tau = 1 \quad \Delta f = \frac{1}{\tau}. \quad (57)$$

!! Mennél hosszabb ideig tart tehát egy hullámvonulat, annál keskenyebb lesz a sáv, annál inkább dominál az ω_0 körfrekvencia. Végtelen hosszú hullámvonulat esetén az egész frekvenciasáv összehúzódik az ω_0 körfrekvenciára. Ugyanakkor rövid, néhány hullámból álló vonulat frekvenciasávja igen széles lesz. Jól megjegyzendő, hogy az eredeti függvény előállításánál az integrálást nullától végtelenig kell végezni a frekvenciatartományban. Ennek megfelelően az $\omega = -\omega_0$ körfrekvencia körül felrajzolt amplitudósűrűségek nem érzetik hatásukat. Kicsiny ω_0 körfrekvencia vagy rövid hullámvonulat esetén olyan lapos és széles lehet ez az amplitudóspektrum, hogy átnyúlhat az $\omega > 0$ tartományba. Ilyenkor természetesen ezeket az értékeket is figyelembe kell venni.

Végezetül határozzuk meg a csillapított rezgés spektrumát a komplex Fourier-integrál segítségével. Legyen

$$f(t) = \begin{cases} 0, & t < 0, \\ e^{-\alpha t} \cos \omega_0 t, & t > 0. \end{cases} \quad (58)$$

A függvény felírható

$$f(t) = l(t) e^{-\alpha t} \cos \omega_0 t \quad (59)$$

alakban is. Ebben az esetben

$$\begin{aligned} \bar{S}(\omega) &= \frac{1}{2\pi} \int_0^{\infty} e^{-\alpha u} \cos \omega_0 u e^{-j\omega u} \, du = \frac{1}{2\pi} \int_0^{\infty} e^{-(\alpha+j\omega)u} \cos \omega_0 u \, du = \\ &= \frac{1}{2\pi} \frac{\alpha + j\omega}{(\alpha + j\omega)^2 + \omega_0^2} = \\ &= \frac{1}{2\pi} \left[\alpha \frac{\alpha^2 + \omega^2 + \omega_0^2}{(\alpha^2 + \omega_0^2 - \omega^2)^2 + 4\omega^2 \alpha^2} + j\omega \frac{\omega_0^2 - \omega^2 - \alpha^2}{(\alpha^2 + \omega_0^2 - \omega^2) + 4\omega^2 \alpha^2} \right]. \quad (60) \end{aligned}$$

!! Az információs matrixok elemeit különböző frekvenciáknak feleltetve meg, szinte 0 sávzélességgel = szinte 0 energiával lehetséges az információ-átvitel! A SUGÁRZÁSOK KVANTUMJAI, mint "hologram-matrixok", az egyik helyről egy vagy több másikra, az egyik rendszerből egy vagy több másikba, szinte 0 energiával, nagy távolságból is leképezhetnek, közvetíthetnek információt, pl. gondolatokat is!?

Bp. 2010.02.26. Tejfalussy András dipl. villamosmérnök, mérés-tani szakértő feltaláló

2.

Kód: Faraday_kalitka-Fizikai_Szemle_TichyG_05

[Fizikai Szemle honlap](#)[Tartalomjegyzék](#)

Fizikai Szemle 2005/9. 323.o.

HOGYAN ÁRNYÉKOLHATÓ LE A MOBILTELEFON?

Tichy Géza

A közmondás szerint "más kárán tanul az okos". Ha jól megvizsgáljuk ennek a mondásnak a gyakorlati megvalósulását, észrevehetjük, hogy más kárán ritkán tanulunk, az vésődik csak be igazán tudatunkba, amit magunk tapasztalunk, magunk élünk át, amelyet személyes tapasztalattal szereztünk. Hasonló a helyzet a tanulással is. Az elmondott szöveget elhihetjük, jól megtanulhatjuk, de csak akkor válik igazi sajátunké, ha sok tapasztalat révén kapcsolatot teremtettünk az elmondottak és az átélt események között. Regények olvasásakor is beleéljük magunkat a szereplő? helyébe, és közben felötlik gondolatunkban az az élmény, amely hasonlóságot mutat a szereplő? által megélttel.

Hasonló a helyzet a fizikával is. Megtanuljuk a törvényeket, tudjuk *Newton* megállapításait, *Buridan* és *Galilei* által megfogalmazott tehetetlenséget, de csak akkor válik igazán magunkévá, ha tapasztaljuk, hogy a járműben fékezéskor előreesünk, az autót fékezni kell, hogy megálljon.

Az elektromágneses hullámok közül csak a fényt érzékeljük, de a technika fejlődése lehetőséget adott széles skálában történ? megismerésre ([1. ábra](#)). A leghosszabb hullámhossz, amit rádióhullámként tapasztalunk, kilométer nagyságrendű? Ezek a hosszúhullámok. Bár a rádiózás ebben a hullámhossztartományban kezdődött, ma már alig találunk itt adót, és a modern rádiók már ezt a sávot nem is fogják. A középhullám tartománya 100 m-t? 1 000 m-ig terjed. Itt van a Kossuth adó, és még sok egyéb rádióadó is. Ez a sáv azért terjedt el, mert jó terjedési tulajdonságai vannak. A felületi hullámok, amelyek a Föld felszínén terjednek, sokáig nem csillapodnak, és a sugárzás visszaverődik az ionoszférán, ezért középhullámú adót távoli kontinenseken is lehet fogni. A rádiókon a 600 m-nél hosszabb hullámhosszok nem találhatóak meg, mivel azt a frekvenciasávot a tengeri navigációnak tartják fenn.

A középhullámú tartományban (10-100 m) a felületi hullám már erősebben csillapodik, a hosszútávú rádiózásban nem játszik szerepet, a visszaverődés az ionoszféráról még jelentős. Akik még gyakran hallgatták ezeket az adásokat, emlékezhetnek a *fading* jelenségére. A jelenség abban nyilvánult meg, hogy az adás hol csendesebb, hol hangosabb volt. Ez az érdekes hatás az ionoszféra mozgásának következménye. A mozgó, ionoszféráról visszavert sugár frekvenciája Doppler-eltolódást szenved, és ez a sugár interferál a direkt sugárral. Mivel ennek a lebegésnek frekvenciája 1-0,5 Hz, és a leggyakrabban hallgatott rövidhullámú adó hullámhossza 25 m, kiszámolható az ionoszféra mozgásának sebessége, amelyre körülbelül 12-25 m/s adódik.

Ennél rövidebb hullámhosszúságú elektromágneses hullám már nem verődik vissza az ionoszférán, hanem áthalad rajta, innentől a rádióhullámokkal kitekinthetünk a világűrbe. Az ionoszféra egy plazma, amely pozitív és negatív elektromosan töltött részecskékből, azaz ionokból áll. Elektromos tér hatására a pozitív töltések a tér irányába, a negatívok vele ellentétes irányba igyekeznek elmozdulni. Ha most kikapcsoljuk a teret, akkor a kialakult töltésszétválás okozta tér igyekszik visszamozgatni a töltéseket. Ez a visszatérít? erő? harmonikus rezgőmozgást hoz létre, amelynek a frekvenciája az ionok tömegének és sűrűségének felhasználásával meghatározható. Ha a plazmát a rezonanciafrekvencia alatti frekvenciával gerjesztjük, a töltések elmozdulnak. Ezek a mozgó töltések olyan elektromágneses hullámokat keltenek, amelyek interferálva az eredeti hullámmal, a továbbhaladó hullámokat kioltják, a visszamenőket nem. Ez magyarázza az ionoszféráról történő visszaverődést. Nagyobb frekvencia esetén az ionok már nem olyan fürgék, hogy követni tudnák a mozgást, ezért e hullámok terjedésében az ionoszféra nem akadály.

Tehát 10 m alatti hullámhosszok esetében (ultrarövid rádióhullámok) a sugár áthatol az ionoszférán. Az ultrarövid hullámról (URH, UHF, VHF) már azt mondják, hogy egyenes vonalban terjed, ami azt jelenti, hogy nincs felületi hullám, amely követné a Föld görbületét, és nincs visszaverődés sem, a hullám ki tud jutni az űrbe. Ebben a tartományban vannak a jól ismert rádióállomások, és a televízióadások.

Lassan áttérünk ahhoz a tartományhoz, ahol a mobiltelefonok kommunikálnak. A mobiltelefonok vagy 900 MHz-en, 33 cm-es hullámhosszon, vagy újabban 1,8 GHz-en, 16,6 cm-es hullámhosszon adják és veszik a jeleket. Ezzel a frekvenciasávval fogunk részletesebben foglalkozni. De előbb nézzük meg, mi van a magasabb frekvenciákon.

Az ultrarövid rádióhullámnál kisebb hullámhosszú elektromágneses sugárzást hívjuk mikrohullámnak, vagy centiméteres hullámnak. Ezekkel működnek a radarok, ezek mérik a gyorsajtást, és ezekkel főzünk, sütünk a mikrohullámú sütőben, itt található az a frekvencia, amelyet a mobiltelefonozás használ.

Tovább csökkentve a hullámhosszt, először az infravörös, majd a látható fényhez, azután az ultraibolya sugárzáshoz jutunk. A látható fényt az emeli ki, hogy szemünk arra érzékeny, erről a tartományról szerezzük a legközvetlenebb információt.

A fémekben az ionok pozitív háttéré előtt szabad elektronok mozognak. Ez is egy plazma, melynek ugyanúgy kiszámíthatjuk a plazmafrekvenciáját, mint az ionoszférának. Az elektronok sokkal könnyebbek, mint az ionoszférát alkotó ionok, illetve a fémekben az elektronok sűrűsége jóval nagyobb, mint az ionok sűrűsége az ionoszférában, ezért a plazmonfrekvencia jóval magasabb. A fémek plazmonfrekvenciája az ultraibolya sugárzás frekvenciatartományába esik. Ennek következtében olyan frekvenciákon, amelyek alacsonyabbak ennél a plazmafrekvenciánál a fém tükröző: a beeső? sugárzás meg tudja mozgatni az elektronokat, melyek olyan sugárzást bocsátanak ki, amely interferál a beeső? sugárral, úgyhogy továbbhaladó sugár nincs, csak visszaverődés. Ezért a fémek tükröként működnek. A rövidebb hullámhosszú sugarak, a röntgen-, és gamma- sugarak, már behatolnak a fémekbe, számukra a fém már nem jelent tükröt.

Jól ismert, hogy a fém hogyan viselkedik elektromágneses tér hatására. Jól ismert, hogy a Faraday-kalitkába - amely egy zárt fémháló - nem hatol be az elektromágneses tér, ezért nem kell félnünk az autóban vagy vonatban, hogy megcsap a villám. A Faraday-féle kalitka leárnyékolja a rádióhullámokat is. Bárki kipróbálhatja, hogy a rádió nem szól a liftben, és a villamoson, autóbuszban, vonaton is csak akkor jó a vétel, ha a rádió az ablak mellett van. Az autónak azért van kívül antennája, hogy az adást fogni lehessen.

Mi a helyzet a mobiltelefonnal ([2. ábra](#))? Ha bemegyünk egy alagútba, akkor a kapcsolat megszakad, tehát oda nem jutnak be a hullámok, míg az autóban, vonaton, liftben van vétel. Mi lehet tehát az effektus, amely ezt lehetővé teszi. Ez a kérdés izgatott, mikor én is mobiltelefon- tulajdonos lettem. Különböző próbákat tettem, hogy mi árnyékolja le a telefont, mivel úgy véltem, a mobiltelefon jó eszköz arra, hogy a mikrohullámok tulajdonságát amatőr módon megtapasztalhassam.

Tapasztalatom, hogy ha egy elég nagy vékony falú fémdobozba zárom a telefont, akkor megszólal. Ez akár egy fémhálóból kialakított doboz - amilyen a bemutatásra szolgáló Faraday-kalitka -, akár ez egy vasláda, vagy egy nagyobb süteményes doboz lehet. Ennek magyarázata nem lehet az, hogy a nagyfrekvenciás teret fémbe a lévő? elektronok nem tudják követni, mivel a plazmonfrekvenciáig, amely az ultraibolya tartományban van, az elektronok mozgékonyak. Akkor mi lehet az effektus magyarázata?

Ha kisebb dobozba tesszük a telefont, például egy konzervdobozba, vagy becsomagoljuk alufóliával, akkor a leárnyékolás teljes. Mi a különbség a nagy és a kis doboz között? A megoldást szintén a rezonancia effektusában kell keresnünk, de itt nem a plazmongerjesztés jelentős, hanem a doboz - amit a mikrohullámmal foglalkozó szakemberek üregek neveznek - rezonanciája.

Alacsony frekvenciánál az elektromos tér hatására elmozdulnak a töltések. Ezek addig mozognak, míg létezik az a tér, amely mozgatja. Elmozdulnak a fém széléig, ahol feltorlódnak, helyi töltéssűrűség jön létre, és a töltéssűrűség által keletkezett tér kompenzálja a külső? teret, a fémdoboz belsejében megszűnik az elektromos tér. Ez a Faraday- kalitka ismert magyarázata. Ha növeljük a frekvenciát, a töltés még mindig tudja követni a teret, mert kis elmozdulás is elég, és a fém közepétől nem megy a töltés a széléig, hanem mindegyik töltés csak kicsit mozdul el. Az effektus kulcsa abban van, hogy az elmozdult töltések nem rögtön kompenzálják a teret, mivel az elektromágneses hatás fénysebességgel terjed. Idő? kell arra, hogy a terjed? hatás eltolja a töltéseket. A karakterisztikus frekvencia az, amikor a hatás a doboz egyik felétől a másikig éppen el tud jutni, azaz a doboz mérete hullámhossznyi. Tehát eljutottunk oda, hogy hullámhossznál nagyobb doboz nem tud leárnyékolni, kisebb pedig árnyékol. Itt most olyan dobozról van szó, melynek fala vékony. Az alagútban annak ellenére, hogy az egy nagy doboz, nem működik a mobiltelefon, hacsak az alagút belsejében nincs adó.

Ennyi, amit előljáróban elmondtam azokról a gondolataimról, melyek akkor keletkeztek, mikor a mobiltelefonnal elkezdtem kísérletezni. A mobiltelefon ideális kísérletez? eszköz, még a tér erősségét mutató műszer is van rajta. Zárószóként mindenkinek jó kísérletezést kívánok!

A fenti eszme-futtatáshoz (a www.aquanet.fw.hu honlapon közzétett) mérési szakértői kiegészítés:

Nagy frekvencián a hullámhosszal összemérhet? méret? szerkezet hézagok közvetít? résantennaként gerjednek, ez hozzájárul a sugárzás terjedést árnyékolás elégtelenséghez. A csekély vezetőképességű felületű anyagok (pl. ólom) stb. Emiatt nem árnyékolnak jól! Verőce, 2010. 02. 25. Tejfalussy András

II.

1.

riport Balogh Bélával

Egy új világ küszöbén

avagy A HALÁL UTÁNI ÉLET
NEM HIT KÉRDÉSE

Mire többé-kevésbé megszoktuk a gondolatot, hogy a földi élet véletlennek sorozataként jöhetett létre, és a gondolkodó ember – homo sapiens – évmilliárdokat igénylő evolúció eredménye, Balogh Béla – eredetileg hidépítő mérnök – *A végső valóság* című könyvében kutatási eredményekre, józan logikára és mindenki által megtapasztalható személyes élmények sorozatára hivatkozva arra a következtetésre jut, hogy az evolúciós elmélet alapjaiban téves, mert ellentmondásban van a fizika törvényeivel. Ha nem kezeljük külön a fizikát és a biológiát, és a különböző szakterületek kutatási eredményeit egyeztetjük, arra a megdöbbentő eredményre jutunk, hogy élet nem keletkezhetett az anyagból, és nem is ér véget az anyagi test halálával.

– A tudomány mai álláspontja szerint gondolatainkat az agy hozza létre. Ön szerint ez lehetetlen. Mivel tudná alátámasztani ezt a merész állítást?

– Elsősorban kísérleti eredményekkel. A homo sapiens ugyanis gondolkodik, e felől semmi kétség. Feltételeztük, hogy a gondolatokat az agy hozza létre, de az agy nem más, mint a Mengyelejev táblázatában szereplő kémiai anyagok egy részéből álló – rendkívül bonyolult – képződmény. Amit ezek az anyagok önmagukban vagy együtt kibocsátani képesek, azt ma már mind nagy pontossággal mérni tudjuk. Nem tartja különösnek, hogy a tudományos világban, ahol csakis akkor fogadjuk el valaminek a létét, ha mérésekkel is bizonyítható, nem sikerült megmérnünk magát a gondolatot? A gondolat léteire valójában nincs mérési eredményünk és minden kétséget kizáró bizonyítékunk!

– Nem gondolt arra, hogy ez azért van, mert a kutatási eredmények értelmében a gondolatok valójában icipici energiával rendelkező elektromos töltések, amik a több milliárd agysejt között cikáznak, és annyira kicsi energiával rendelkeznek, hogy ma még nem rendelkezünk a méréshez szükséges megfelelő műszerekkel?

– De igen, gondoltam erre is. Csakhogy ennek a feltételezésnek ellentmond Leonyid Vasziljev szovjet fiziológus kísérletsorozata, amit 1959-ben, az úgynevezett hidegháborús enyhülés éveiben tettek közzé. A kísérlet arról szólt, hogy bizonyos kísérleti alanyokat – embereket, természetesen – pusztán gondolati parancs útján, a telepátia segítségével hipnotikus álomba lehetett hozni, majd újabb gondolati parancs segítségével fel is lehetett őket ébreszteni. Miután a kísérletsorozatok ellenőrzöttek és megismételhetően sikeresek voltak, a szovjet kutatók – mivel ők is azt feltételezték, hogy a gondolatokat az agy bocsátja ki – úgy döntöttek, hogy akadályt emelnek ennek az energiaáramlásnak az útjába. Adót és vevőket ólomkamrába zárták, hogy az mint egy Faraday-kalitka leárnyékolja az „adást”, és ezáltal lehetlenné tegye a telepátikus kapcsolatot. A nagy meglepetés akkor jött, amikor a kísérletek továbbra is sikeresnek bizonyultak, és a gondolati parancs erejét az ólomkamra falai sem gyengítették. Sehogy sem értették a dolgot, hiszen ez már komoly energiát feltételezne, amit kellene tudni mérni. Ennek ellenére a gondolatot megmérni mégsem sikerült. Ekkor úgy döntöttek, hogy eltávolítják egymástól az ólomkamrákat a bennük lévő kísérleti alanyokkal együtt, hiszen itt valami sugárzásról lehet szó, ami valószínűleg ugyanúgy működik, mint egy rádióadó. Ahogy a rádióadó adásának ereje az adóállomástól való távolság növekedésével egyre csökken, míg végül egyáltalán nem fogható, úgy azt feltételezték, hogy az agy által kibocsátott gondolat is ehhez hasonlóan viselkedik majd.

– Milyen távol vitték egymástól az ólomkamrákat?

– A kísérletsorozatban a legnagyobb távolság a Szevasztopol és Leningrád közötti 1700 km volt. És a kísérletekben a telepátikus utasítás továbbra is úgy jutott célba, mintha semmi akadály nem lenne az útjában. Csóválták is a fejüket a kutatók, hiszen azt mondták, mást nem tudnak elképzelni, mint hogy a gondolatátvitel energia-alapon működik, de nem értik, hogyan, és hogy miért nem lehet megmérni.

– Az nem lehetséges, hogy mégiscsak parányi energiákról van szó, amik azért nem mérhetők, mert még nincs olyan kifinomult műszerünk?

– Nos, ez az a pont, ahol a fiziológusoknak szóba kellett volna állniuk a fizikusokkal. Akkor megtudhatnák volna, hogy az energia minden formájához hozzárendelve bizonyos frekvencia, azaz rezgésszám. Minél magasabb valaminek az energiaszintje, annál

** Méréstani és hírközlési elméleti szakértői vélemény:*

A Faraday kalitka kis rései is mikrohullámú antennaként működnek! Az ólom Ohm-os ellenállása nagy, mikrohullámon kevéssé árnyékol (1. melléklet). A szinte 0 energiával működő adó-vevő rendszer is létezik (2. melléklet). Budapest, 2010. 02. 26. Tejfalussy András

magasabb rezgésszám rendelhető hozzá. Ezt Max Planck már 1900-ban megállapította, és a tétel azóta is áll. A gondolatnak ahhoz, hogy az ólomkamra falán átjuthasson, rendkívül magas energiaszinttel, azaz magas frekvenciával kell rendelkeznie. Ez lehetne radioaktív sugárzás vagy mondjuk gammasugárzás. Csak hogy ezt mind tudjuk mérni, és ilyen sugárzás az agyból nem távozik. Lehetne kozmikus sugárzás, amihez még magasabb rezgésszám tartozik, hiszen ez az egyedüli sugárzás, ami még a bolygónkon is úgy hatol át, hogy észre sem veszi, hogy ott van. Csak halásai alapján ugyan, de ezt is tudjuk mérni. A gondolatot viszont ebben a frekvenciatartományban sem sikerült felfedezni. Az alacsonyabb frekvenciatartományokat, mint például az infravörös sugárzást vagy más néven hőszugárzást, gondolom, szintén kizárhatjuk, hiszen aligha képzelhető el, hogy az agyból kiáramló hő jutna el a kísérletben szereplő 1700 km-es távolságra. Akkor pedig egyetlen logikus lépés marad, mégpedig az, ha azt feltételezzük, hogy a gondolat energiája lényegesen magasabb még a kozmikus sugárzás energiájánál is. Ez pedig kizárja az oly részletesen kidolgozott evolúciós elméleteket.

– Lehet, hogy így van, de miért olyan különös ez, és miért nem egyeztethető össze az evolúció a fizikával?

– Nos, kozmikus sugárzást egyetlen földi anyag sem képes kibocsátani. Ezért is nevezik kozmikusnak, mert csak nagy csillagok és Isten tudja milyen források tudják kibocsátani, hiszen a mért legmagasabb energiájú kozmikus sugárzás forrására a fizikusok még csak elképzelhető modellel sem rendelkeznek. Ily módon földi anyagból semmiféle evolúció útján nem jöhetett létre olyan gondolkodó ember, akinek az agya ezt az energiaszintet – vagy ennél is magasabbat – produkálni képes.

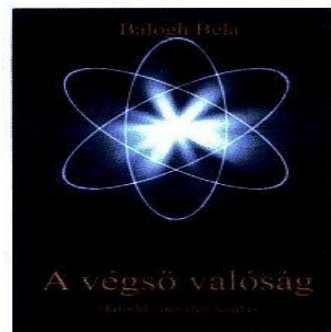
– Mit jelent ez számunkra a gyakorlatban? Megváltozik-e az életünk attól, hogy az evolúció elméletét esetleg egy mással helyettesítjük?

– De még mennyire! Hiszen ha a gondolat energiaszintjét nem az agy hozza létre, akkor a gondolkodás valójában nem függ az agytól, és nem szűnik meg az agy halálával sem. Sőt, tovább mennék, léteznie kellett a születés előtt is. Ez nem jelent kevesebbet, mint hogy az életről alkotott elképzelésünk alapjaiban téves, és talán nem tekinthető véletlennek, hogy az emberek minden korban és minden kultúrában hordozták magukban a halál utáni élet ideáját. Az agy csak

„antenna”. Felfogjuk vele az adást. Mint ahogy az egysejtűben a DNS is csak antenna. Nem tárolja az információt, hanem specifikusan a sejtnek szóló adást „veszi”.

– A könyvet olvasva azt tapasztaltam, hogy bizony nem ez az egyetlen érv a halál utáni élet létezésére mellett. Van még másik három-négy, ami önmagában is legalább annyira meggyőző, érthető és logikus. Hogyan fogadták ezt a fizikusok, és úgy általában, hogyan fogadta az ön érveit a tudományos világ?

– A halál utáni élet létezésével kapcsolatban talán nem is az a legérdekesebb, hogy valóban létezik, hanem az, hogy a rendelkezésünkre álló információk alapján megtudhatjuk, hogy mire is számíthatunk „odaát”. Hogy a fizikusok hogyan fogadták? Vegyessen. Senkinek sem lehet könnyű eldobni egy olyan rendszert, amivel az iskolában és az egyetemen „táplálták”. Érdekes módon nem fizikusok, hanem mérnökök keresnek meg leggyakrabban, hiszen bennük sokkal erősebb a problémamegoldásra való hajlam. Így az új világnézetben rejlő lehetőségeket is ők fedezik fel először. A gyakorlati lehetőségeknek se szeri se száma. De ami ennél is fontosabb, új szempontok szerint szemlélve és értelmezve a dolgokat, egyszer és mindenkorra megszabadulhatunk a halálfélelemtől. Ami korábban a legtöbb ember számára csak hit volt, most mindenki számára biztos tudássá válhat. Még ha ez a tudás nincs is híján megrázó meglepetéseknek, és egyelőre nem is mindenki készült fel a befogadására...

Balogh Béla
A végső valóság
Bioenergetic Kiadó
2003

A műszeres mérések csak az olyan jelenségeket képesek észlelni, amelyekre alkalmasak. Azonban létező "szellemi valóság" pl. a magnószalagra, annak elemi mágnesei átstrukturálásával rávitt, vagy a számítógépbe beírt software vagy zene (adat-összefüggés) is, habár nincs külön súlya.

A súly és/vagy energia mellett pl. az anyagstruktúra és a statikus téreörös is anyagi valóság, anyagjellemző, s a szellemi információt is ezek jellemzik!

Mivel nyilvánvalóan könnyen lehetséges kommunikálni a szellemekkel és a szellemvilággal, pl. az ismert "szótármódszerrel", nem csak ezotérikus, de materialista magyarázat is kell legyen a szellemvilág létezésére!

Veröce, 2010. 02. 27.

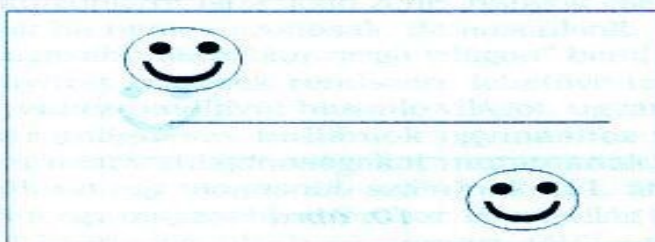
Tejfalussy András dipl. mérnök, méréstani szakértő feltaláló

2.

Kód: Ezoter-BalghB-VegsoValosag45

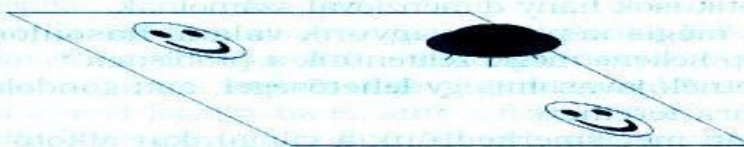
*Balogh Béla: A végső valóság
(Nyolcadik kiadás, Budapest, 2009.)*

csak szélessége és hosszúsága van, magassága nincs. Ha két ilyen lény közé egy vonalat húzunk, olyan akadálynak tekintenék azt, amit nem lehet átlépni, csak megkerülni. Ahhoz, hogy fel tudjanak fogni egy harmadik dimenziót, szükségük volna egy háromdimenziós agyra, ami lehetővé tesz egy pontot ezen a sík világon kívül és felül. De nincs háromdimenziós agyuk. Ezért egy harmadik dimenziót még csak feltételezni sem tudnak. Testüket és agyukat két dimenzió határozza meg. (8. ábra)

8. ábra.

Mi történne, ha leszálna világukra egy háromdimenziós tárgy, mondjuk egy űrhajó? (9. ábra)

9. ábra

Talán felfedeznék a három pontot a „talajon”, ami „paranormális” módon került oda, de magáról az űrhajóról

45

** Ez egy általam, az 1976-as (CE-1112. OTH alapszámú) szabadalmam és az azt követő további szabadalmaim alapján hivatalosan megdöntött hamis tudományos előítélet!*

Lehet háromnál több dimenziót létesíteni, abban megjeleníteni.

Lehetséges 2-3-nál sokkal több dimenzióban látni és gondolkodni.

A háromnál több dimenzióval is létrehozható mérő- és az oksági összefüggést megjelenítő vizuális kiértékelő tereket, a "vizuális analizátort" és alkalmazásait lásd a nemzetközi szabadalmaim alapját képező GTS-Antirandom bázis-software-k, az ok-okosági összefüggéseket több dimenzióban közvetlenül megjelenítő mérő létesítmények bázissterve alapján, az Agroanalízis Tudományos Társaság www.aquanet.fw.hu honlapján.

Veröce, 2010. 02. 27.

Tejfalussy András dipl. mérnök, méréstani szakértő feltaláló